

Na de dood:

Het menselijk lichaam is opgebouwd uit materie en dus energie, dat oorspronkelijk afkomstig is uit het universum. Zoals wij opgebouwd zijn, zullen wij weer opgebroken worden en zal een deel van ons dus altijd voortbestaan, al is dat mogelijk voor een lange tijd niet in de vorm van een wezen met bewustzijn. Ons bewustzijn van bestaan en vorm van leven is dus iets kostbaars waar wij als mens en individu zorg voor moeten dragen en dankbaar voor moeten zijn.

Ik sterf pas, na afloop van het einde der universum. Zonder kosmische evenementen gebeurd er niks en blijft er niks gebeuren. Tijd houdt op met bestaan, het heeft geen relatieve waarde meer. Het universum komt tot stilstand en daarmee alle materie en energie. Daarmee kom ik tot stilstand. Het is mijn laatste onomkeerbare vorm, het is mijn dood. Daarmee is het bestaan van alles en allen zolang als die van het universum. Mocht het universum geen leeftijd hebben, zal ik materieel en energetisch gezien nooit sterven.

De cyclus van het universum is mijn onbegrepen theorie. Ik spreek van een cyclus omdat ik geloof dat de oerknal niet het begin van ons universum is, maar het einde van haar voorganger. Mocht die theorie waar zijn, dan leeft de materie en energie waaruit ik besta voor altijd voort in mogelijk een oneindig aantal parallelle universa in oneindige hoeveelheden van bestaan. Met oneindig veel universa, komt een oneindig aantal combinaties van materie en uitingen van energie en is de kans dan ook oneindig groot dat ik in deze vorm wedergeboren zal worden en mogelijk dit leven nogmaals beleef.

Ik heb oneindige tijd. Ik zal deze tekst oneindig vaak schrijven en u zult deze oneindig vaak lezen. Ik zal mij deze vragen oneindig vaak stellen en ondanks mijn bewustzijn van dit paradox zal ik nooit een antwoord vinden.